

สรุปและอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์

จากการศึกษาการแปรของเสียงพยัญชนะท้ายเสียงดแทรก - ปุ่มเหงือก (S) ในการออกเสียงของข้าราชการกองทัพเรือที่มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี พบว่ามีการแปรตามตัวแปรสังคม 3 ประการ คือ อายุ เพศ และ การไปต่างประเทศ

5.1.1 สรุปการแปรของ (S) ตามตัวแปรอายุ

จากการวิเคราะห์การแปรของ (S) ตามตัวแปรอายุ โดยไม่คุมตัวแปรอื่น ๆ พบว่า โดยทั่วไปอายุมีความสัมพันธ์กับการใช้เสียง [S] กล่าวคือกลุ่มข้าราชการกองทัพเรือไทยที่มีอายุมากมีแนวโน้มจะเลือกใช้เสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียงดแทรก - ปุ่มเหงือก เป็นเสียง [S] มากกว่าข้าราชการที่มีอายุน้อย

อย่างไรก็ตามเมื่อดูการแปรของ (S) ตามตัวแปรอายุ โดยควบคุมตัวแปรเพศ และการไปต่างประเทศให้เท่ากันแล้วกลับพบว่าตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์กับการใช้เสียง [S] ในกลุ่มเดียวเท่านั้นคือกลุ่มข้าราชการกองทัพเรือเพศชายที่ไม่เคยไปต่างประเทศ โดยผู้มีอายุมากมีแนวโน้มจะเลือกใช้เสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียงดแทรก-ปุ่มเหงือกเป็นเสียง [S] มากกว่ากลุ่มอายุน้อย

5.1.2 สรุปการแปรของ (S) ตามตัวแปรเพศ

ในการดูการแปรของ (S) ตามตัวแปรเพศ โดยไม่คุมตัวแปรอื่น ๆ พบว่าตัวแปรเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เสียง [S]

อย่างไรก็ตามเมื่อดูการแปรของ (S) ตามตัวแปรเพศ โดยควบคุมตัวแปรอายุ และการไปต่างประเทศ พบว่าตัวแปรเพศมีความสัมพันธ์กับการใช้เสียง [S] ในกลุ่มข้าราชการกองทัพเรือที่มีอายุมากและเคยไปต่างประเทศเท่านั้น กล่าวคือกลุ่มผู้หญิงใช้เสียง [S] แทนเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียงดแทรก - ปุ่มเหงือกมากกว่ากลุ่มผู้ชาย

5.1.3 สรุปการแปรของ (S) ตามตัวแปรการไปต่างประเทศ

สำหรับการแปรของ (S) ตามตัวแปรการไปต่างประเทศนั้นพบว่าโดยทั่วไปตัวแปรไปต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับการใช้รูปแปร [S] กลุ่มข้าราชการกองทัพเรือที่เคยไปศึกษาต่างประเทศมีแนวโน้มจะใช้เสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียง

เสียงแทรก - ปุ่มเหงือกเป็นเสียง [S] มากกว่ากลุ่มข้าราชการที่ไม่เคยไปศึกษาต่างประเทศ
อย่างไรก็ตามเมื่อดูการแปรของ (S) ตามตัวแปรการไปต่างประเทศโดยควบคุมตัวแปร เพศ และ อายุ พบว่าตัวแปรไปต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับการใช้เสียง [S] ในทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มผู้ชายอายุมาก

5.2 การอภิปรายผล

ข้อนำสังเกตเกี่ยวกับผลการวิจัยนี้สรุปได้คือ

5.2.1 จากการนับการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ พบว่ารูปแปรที่ข้าราชการกองทัพเรือใช้มากที่สุดคือรูปแปร [S] สูงกว่าการใช้รูปแปร [t] สองเท่าตัว แสดงแนวโน้มว่าข้าราชการกองทัพเรือไทยกำลังนิยมออกเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียงแทรก - ปุ่มเหงือก เป็นเสียง [S] มากกว่าเสียงพยัญชนะท้าย [t] ดังที่แต่เดิมคนไทยเคยใช้กัน

ดังที่กล่าวไว้ในความสำคัญของปัญหาแล้วว่าผู้วิจัยมีความเห็นว่าคำยืมภาษาอังกฤษใช้กันมากในภาษาไทยปัจจุบันจึงน่าจะเป็นคำไทยด้วยและในอนาคตอาจมีสภาพเหมือนคำบาลี - สันสกฤต เขมร จีน ที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของภาษาไทยไปแล้ว เมื่อมองในแง่นี้ก็อาจสรุปเช่นเดียวกับที่ปราณี กุลละวณิชย์ (2526 : 398) ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าคำยืมภาษาอังกฤษที่ไทยยืมมาใช้ทำให้เสียง [S] ในระบบภาษาไทยมีหน้าที่เป็นพยัญชนะท้ายเพิ่มขึ้นมาอีกหน้าที่หนึ่ง ชี้ให้เห็นว่ากำลังมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในระบบเสียงภาษาไทย แต่ถ้ามองในแง่ที่ว่าคำยืมภาษาอังกฤษเป็นคำต่างประเทศ การวิจัยเรื่องนี้ก็พิสูจน์ให้เห็นว่าข้าราชการกองทัพเรือไทย กำลังเปลี่ยนแปลงการใช้เสียงพยัญชนะท้ายในคำยืมภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียงแทรก - ปุ่มเหงือก ซึ่งแต่เดิมเคยใช้เสียง [t] มาใช้เสียง [S] มากกว่า

5.2.2 การที่ข้าราชการกองทัพเรือที่มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีใช้เสียง [S] แทนเสียงพยัญชนะท้ายในคำยืมภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียงแทรก - ปุ่มเหงือก มากกว่าเสียง [t] ซึ่งคนไทยเคยใช้กันแต่เดิม น่าจะเป็นเพราะเหตุผล 2 ประการ

ประการแรกตัวเขียนภาษาไทยที่เขียนทับศัพท์คำยืมภาษาอังกฤษทั้ง 8 คำ สะกดด้วยพยัญชนะ ส ซ อาจมีอิทธิพลทำให้ออกเสียงเป็น [S] มาก จึงน่าจะมีการศึกษาต่อไปกับกลุ่มผู้บอกภาษากลุ่มเดิมนี้อีกว่าตัวสะกด ส ซ มีอิทธิพลทำให้มีการใช้เสียง [S] จริงหรือไม่ โดยอาจศึกษาในวัจนลีลาอื่นที่ไม่ใช่การอ่าน เช่นในการสนทนาปกติที่ผู้ออกเสียงไม่เห็นตัวสะกด ส ซ ดังกล่าว อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตว่ากลุ่มผู้ที่ออกเสียง [t] มีอยู่ไม่น้อย จึงทำให้เชื่อได้ว่าตัวสะกด ส ซ อาจไม่มีอิทธิพลก็ได้

ประการที่สองในการอ่านประโยค เป็นธรรมชาติที่ผู้บอกภาษาจะมีความระมัดระวังมากเป็นพิเศษอยู่แล้ว จึงพยายามเลือกใช้รูปแบบที่ตนคิดว่าถูกต้อง และรูปแบบที่ผู้บอกภาษาคิดว่าถูกต้องก็น่าจะเป็นรูปแบบที่มีศักดิ์ศรีในสังคมซึ่งก็คือเสียง [S] ทั้งนี้เห็นได้ชัดจากการใช้ภาษาในสื่อมวลชนเช่น ผู้ประกาศข่าว หรือการโฆษณาต่างๆ จะออกเสียงพยัญชนะท้าย [S] ของคำยืมภาษาอังกฤษได้ชัดเจน

5.2.3 ตัวแปรสังคมที่เห็นได้ชัดจนมีความสัมพันธ์กับการใช้เสียงพยัญชนะท้าย [S] คือการไปต่างประเทศ ความสัมพันธ์นี้เห็นได้ชัดในผลการวิเคราะห์การแปรของ (S) ตามตัวแปรการไปต่างประเทศ และการแปรของ (S) ตามตัวแปรการไปต่างประเทศที่ได้ควบคุมตัวแปรอายุและเพศให้เท่ากัน แม้ผลการวิเคราะห์อย่างหลังพบว่าตัวแปรการไปต่างประเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เสียง [S] ในกลุ่มข้าราชการกองทัพเรือชายอายุมากก็ตาม แต่ผลลัพธ์ปรากฏกับกลุ่มอื่นที่เหลือซึ่งเป็นส่วนใหญ่

5.2.4 สำหรับเสียงเดิมของพยัญชนะท้ายเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก โหระ [Z] ในคำยืมภาษาอังกฤษที่นำมาศึกษา 4 คำ คือ คิวซ์ ฟริช แจ็ส มายองเนส และเสียงอโหระ [S] ในคำยืม บัส แก็ส เทนนิส เซอร์วิส ข้าราชการทหารเรือไทยไม่แยกความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะท้ายเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก โหระ [Z] และอโหระ [S] เพราะมีการใช้เสียงโหระ [Z] ปรากฏ 3 ครั้ง นอกนั้นข้าราชการกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะใช้เสียง [S] [t] แทนเสียงพยัญชนะท้าย [Z] [S] ในคำยืมภาษาอังกฤษทั้ง 8 คำ

5.2.5 รูปแปรที่พบในการออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีหลายรูป พบว่ารูปที่ไม่ตรงตามความคาดหมาย เช่น [W, WS, n] เกิดกับคำว่า คิวซ์ เพียงคำเดียว ซึ่งอาจเป็นเพราะอ่านผิดหรือผู้บอกภาษาไม่รู้จักคุ้นเคยกับคำว่า คิวซ์ ส่วนรูปแปร [ts, t], [θ] เกิดกับคำยืมที่ใช้ศึกษาอื่น ๆ อาจเป็นเพราะความไม่ระวัง อย่างไรก็ตาม ความถี่ของการออกเสียงรูปแปรทั้ง 6 รูปดังกล่าวรวมกันแล้วมีจำนวนน้อยมากจนไม่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการออกเสียงที่สรุปได้จากตัวเลขทั้งหมด

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

5.3.1 ควรศึกษาการแปรของเสียงพยัญชนะท้ายเสียดแทรก - ปุ่มเหงือกในคำยืมภาษาอังกฤษในวัจนลีลาแบบอื่น ๆ และศึกษากับกลุ่มอาชีพอื่น

5.3.2 ควรศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงอื่นๆ ซึ่งไม่มีหรือไม่ปรากฏเป็นพยัญชนะท้ายในระบบภาษาไทย เช่น เสียง [f] [l] [g] เป็นต้น